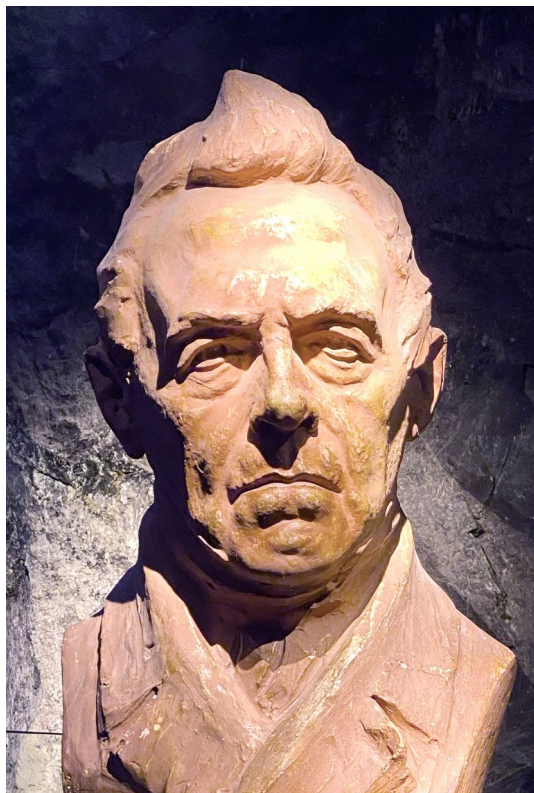

BERWALDBLADET

Ordföranden har ordet
Orkesterns Europaturné
Håkans turnédagbok
Vänföreningen i Paris
Konsertmästarens roll
Årets stipendiater
Kalendarium för hösten 2024

Radiosymfonikernas och Radiokörens vänförening

Styrelse

Pär Trehörning	ordförande	ptrehorning@gmail.com	070-5137529
Ulf Leopoldson	v. ordf., kassör	ulf@leopoldson.se	070-9134300
Hans-Erik Hallin	sekreterare	mediekommunikation@yahoo.se	070-7311838
Olof Hanselid	ledamot	hanselids@gmail.com	076-0098521
Ragnar Hult	ledamot	hultragnar@gmail.com	076-3653685
Per Lindvall	ledamot	perlindvall@icloud.com	070-3717593
Peter af Petersens	ledamot	peterafpetersens@gmail.com	070-6666718
Johan Pejler	repr. för kören	johan.pejler@sr.se	
Håkan Björkman	repr. för orkestern	hakan.bjorkman@sr.se	
Kristina Westman	repr. för Berwaldhallen	kristina.westman@sr.se	070-7841809
Valberedning	Gunilla Rönnholm	gunilla910@gmail.com	070-2162386
	Stefan Birksjö	stefanbirks@hotmail.com	076-0299898
Revisorer	Lena Cronwall Morén	lena.cronwall@outlook.com	073-5649078
	Christina Strandberg	christina@csekonomi.se	070-5919295

Berwaldbladet

Agneta Söderman	redaktör	soderman.agneta@gmail.com	070-8660565
Ragnar Hult	layout		
Pär Trehörning	ansvarig utgivare		

E-post vanforeningenrskv@gmail.com

Vänföreningen har inte längre telefonsvarare. Kontakta oss via e-post.

Postadress RSKV, Berwaldhallen, 105 10 Stockholm

Webbsida www.berwaldhallen.se/vanforeningenrskv

Facebook www.facebook.com/vanforeningenrskv

Instagram www.instagram.com/vanforeningenrskv

Plusgiro 16 08 82-7 Radiosymfonikernas och Radiokörens vänförening

Medlemsavgift

Enskild medlem 250 kr

Två personer på samma adress 400 kr

Halv avgift för musiker och korister som varit anställda vid Berwaldhallen

Medlemsnålen: 50:

Vänföreningen tar tacksamt emot penninggåvor till Olof Rydbecks och Vänföreningens fond ur vilken föreningen årligen delar ut stipendier till musiker och korister i Sveriges Radios Symfoniorkester respektive Radiokören. Sätt in ditt bidrag på föreningens plusgiro-konto 16 08 82-7 och ange att gåvan är till fonden

Framsidan: Franz Berwald, byst av Carl Eldh. Foto Ragnar Hult.

Ordföranden har ordet

Kära medlem!

Många medlemmar frågar efter vår populära Concerto Grotto då några musiker gör en kammarkonsert på Berwaldhallens scen, varefter vi äter en buffé tillsammans. Vi hoppas kunna genomföra en sådan under hösten och dessutom ett besök på musikbiblioteket. Bland repetitionerna vill jag nämna uruppförandet av Jesper Nordins "Silhouettes & Shadows" med Daniel Harding, vår blivande förste gästdirigent Maxim Emalyanychev som repeterar Schubert och Ravel, samt Joanna Mallwitz med Hindemiths "Mathis der Maler". Det är verkligen intressanta verk!

"Kärlek och död" är temat för Berwaldhallens konsertsäsong 2024/25. Flera spännande verk utlovas, inte minst av kvinnliga tonsättare. Herbert Blomstedt gör Berwalds fjärde symfoni och Mahlers etta den 26 april.

Det är chefsdirigent Daniel Hardings sista säsong. Äntligen! utropade Johanna Paulsson i DN (28/4). Lite onödigt kan man tycka, även om alla orkestrar med tiden kan behöva nya infallsvinklar med en ny chefsdirigent. Daniel är en mycket uppskattad dirigent både hos orkestern och publiken och har betytt mycket för Radiosymfonikernas utveckling. De mycket positiva recensionerna vid orkesterns gigantiska Europa-turné i våras (tio konserter på elva dagar) talar sitt tydliga språk.

Men Daniel Harding har återkommande kritiserats för att missgynna svensk musik och svenska solister vid konserter och turnéer. Det var därför intressant att i Hamburg, Paris och

Foto privat

Luxemburg uppskattades Hugo Alfvéns "En skärgårdssägen" livligt. Recensenterna ville gärna få höra mer av denna för dem exotiska tonsättare som framkallade "bilder" av stormande hav. Det kanske kan få Radiosymfonikerna att spela mer svensk musik på sina turnéer. Berwaldbladet återkommer med en intervju med Daniel innan han lämnar skutan.

Trots sparkraven inom Sveriges Radio är än så länge såväl orkestern som kören fredade från neddragningar. Däremot har marknadsavdelningen drabbats av uppsägningar och Berwaldhallens personal av omlokaliseringar. Men vårt fina samarbete med ledningen fortsätter som vanligt. Och det har nog aldrig varit viktigare än nu att vi alla köper biljetter och framför allt abonnemang, så att orkestern och kören kan få spela och sjunga för fulla hus. För som Povel Ramel diktat:

Vad finns väl kvar
att leva livet för
dagen,
den dagen då visorna dör?"

Med det vill jag önska er en skön sommar och så ses vi Berwaldhallen till hösten!

Pär Trehörning

Årsmöte med uruppförande

Foto Ragnar Hult

Vänföreningen avhöll sitt årsmöte den 18 mars i Berwaldhallens foajéer och ett femtiotal medlemmar närvarade. Som sig bör inleddes kvällen med en liten konsert uppe på andra radens foajé med utsikt över den annalkande vårens ljusa himmel. Först spelade höstens stipendiater, flöjtisten Linda Taube Sundén, en omväxlande och rytmisk danssvit för piccoloflöjt av Telemann. Därpå bjöds på ett urupp-förande, nämligen "Equal and Unique" av Martin F Andersson, en virtuos tresatsig svit för fyra tromboner, utförd med bravur av orkesterns fyra trombonister: stipendiaten Mikael Oskarsson, James Kent, Håkan

Björkman och bastrombonisten Martha Eikemo Andersen. Det livliga och fantasifulla verket framkallade entusiastiska applåder. Därefter följde själva årsmötet med godkännande av verksamhetsberättelse och bokslut.

Avgående styrelseledamöter avtackades, vice ordförande Agneta Söderman och kassören Stefan Birksjö med många år i styrelsen, samt Barbro Wallin som bl.a. stått bakom våra resor. Ny i styrelsen blev Olof Hanselid. Se s. 27! Så följde lekamlig spis och samvaro med gamla och nya vänner i kaféet utanför parketten.

Ragnar Hult

EFTERLYSNING — Vill du vara delaktig i styrelsens arbete?

Vänföreningens styrelse arbetar för att i nära samarbete med orkestern och kören samt Berwaldhallens ledning främja intresset för levande musik och för att stödja musikerna i orkestern och kören i deras yrkesutövning. – Vill du hjälpa styrelsen? Vårt medlemsregister, idag i SPCS Wisma, ska bytas till ett annat sy-

stem. Vill du vara med och jobba med det och därefter ta hand om våra medlemmar i det nya systemet? Ett kul jobb som kräver engagemang. Kanske är just du den personen?

Kontakta valberedningen och hör mera!
Gunilla Rönholm gunilla910@gmail.com
Stefan Birksjö stefan.birks@hotmail.com

Radosymfonikernas Europaturné

Müpa Budapest 4 mars

Konzerthaus Wien 5 mars

Isar-Philharmonie München 6 mars

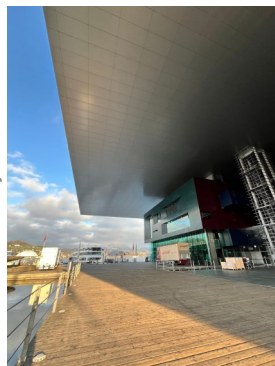
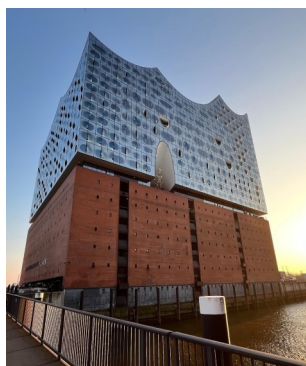

Foto Håkan Björkman

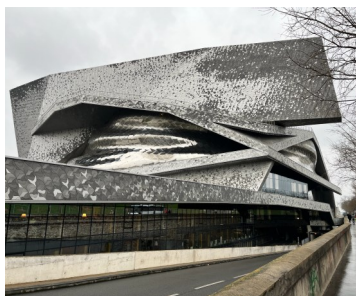
KKL Luzern 7 mars

Elbphilharmonie Hamburg 8 mars

Philharmonie Köln 10 mars

Philharmonie de Paris 11 mars

Konzerthaus Dortmund 12 mars

Philharmonie Luxembourg
13 mars

Concertgebouw Amsterdam 14 mars

Orkesterns representant i Vänföreningens styrelse, trombonisten Håkan Björkman, delar här sin dagbok från Europaturnén 3–15 mars.

Håkans turnédagbok

Alla foton Håkan Björk-

direkt i Sveriges Radio. Johan Korsell, som var med på resan hit, satt i ORF:s studio och vägledde på sitt trevliga och intressanta sätt lyssnarna hemma i Sverige. En till synes nöjd Harding lämnade stolt scenen och en andäktig och knäpptyst publik som kan sin Strauss. Den magiska tystnad som uppstod efter de sista pizzicati i kontrabasarna ramade tydligt in känslan. Efter konserten insjuknade solocellist Aleksej Kiseliöv. Han fick stanna kvar i Wien några dagar och Ulrika Edström förberedde sig för att flytta upp till solo. En hjälteinsats att ta sig an på turné..

Söndag 3 mars. Mellanlandning i Köpenhamn och en öl med hornisten och stämledaren Chris Parkes på väg till turnéns första anhalt – **Budapest.**

Måndag 4 mars. En dag av promenader och aklimatisering. Det skulle bli en lång turné framöver. Tyvärr hade vår cellist Jan-Erik Gustafsson skadat axeln så han ersattes av den ypperliga Kajsa William-Olsson från Filharmonikerna. Dagen i Budapest bjöd på de första värkänslorna. Många gick runt i den vackra staden och andra besökte spa. Konserten i Müpa gick alldeles utmärkt trots att en något låg orgel överraskade orkestern vid repetitionen innan. Publiken var entusiastisk och klappade med rytmik och musikaliska efterslag som gav prov på en riktig ungersk stämning.

Tisdag 5 mars reste vi vidare med tåg mot **Wien**. Wiener Konzerthaus är ett hus med anor. Grosser Saal har plats för 1 865 personer i publiken. Här var det fullsatt och konserten sändes även

Onsdag 6 mars åker vi tåg igen, idag till **München**. Här finns ett väldigt nytt konserthus som öppnade 2021. Efter en något stressig sound check hittade en närmast fullsatt publik sina platser. Konserten denna kväll välkomnade Kirill Gerstein som solist i Mozart pianokonsert nr 20. Gersteins musikalitet är något extra!

Konserteralen i Luzern, KKL

Torsdag 7 mars Framme i ett molnigt **Luzern** kl 14.00 efter en fin bussresa som visade upp Schweiz från den bästa sidan! KKL (Konzert- und Kongresszentrum Luzern) är en magnifik pjäs och liknar ett jättestort rymdskepp som landat mitt i en vacker stad. Jag har jobbat där regelbundet i femton års tid, i kväll för första gången med SRSO. Och som orkestern låter i den salen! Så imponerad av mina kollegor! Harding som alltid i toppform!

Fredag 8 mars flög vi till **Hamburg** och hade ett par timmar att äta lunch innan Elbphilharmonie skulle vara arbetsplatsen för kvällen. Ännu en andäktig upplevelse med orkestern. Det är svårt att sätta ord på känslan man har direkt efter en urladdning som den efter en konsert. Publikens reaktioner, intensiteten som bara en riktigt engagerad publik visar i form av applåder, visslingar och leenden ger en enorm tillfredsställelse. Den energi som strålar från applåderna gör en människa pigg trots att all energi just har förbrukats.

Lördag 9 mars med ännu en längre tågresan – nu till **Köln**. En stad med

Fyrmanswhist på tåget till Köln

den otroliga Kölner Dom som mirakulöst nog klarade sig under andra världskrigets bombningar. Väl framme passade många på att öva lite på sina rum. Planen för kvällen var att gå ut stämvis.

Vår harpist Lisa Viguier Vallgård ser harpor varsomhelst och måste bara testa hur det låter.

Söndag 10 mars – promenader, löpning, övning och vila innan Mahler 7 repeteras. Några nya musiker, som endast är med i Mahler, anslöt. För min del skulle tenorhornet förberedas då jag öppnar hela symfonin med ett tematiskt solo. Kölner Philharmonie var fullsatt. Mahler 7 gick hem hos publiken. En del stod upp och alla var nöjda att döma av ansiktsuttrycken. En positiv detalj med salen är att man kan se de flesta åhörarna. Efter det traditionella tacket "back stage" till gäststande orkestrar i form av ett större antal Kölsch (lokalt öl) avrundades kvällen

med att packa resväskorna i en skåpbil eftersom Thalys-tåget till Paris tidigt nästa dag har begränsat med plats för hundratals stora väskor. Efter konserten insjuknade fagottisten Katarina Agnas och fick stanna kvar i Köln.

Måndag 11 mars. På tågresan till **Paris** ringde Matthieu Lescure och Daniel Harding runt till alla fagottister de kände till. De fick napp från en tjej från Orchestre Nationale de France. Konserten i Philharmonie de Paris mottogs väl av en fullsatt hall. Vänföreningen ställde sig upp innan Strauss och vinkade glatt till orkestern och det spred en glädje till övriga i publiken. – Tack för att ni var där! Efteråt en drink och lite mat i Cité de la Musique som ligger i anslutning till Philharmonie.

Philharmonie de Paris från trombonplats

Avkoppling efter Pariskonserten.

Tisdag 12 mars – ännu ett tåg som tar oss till **Dortmund**. Fullsatt och trångt men samtidigt ett avkopplande sätt att resa. Tyvärr visade det sig att kaffe-maskinen i cafévagnen var trasig så det uppstod viss abstinens. En imponerad publik igen. Beethovens Pianokonsert nr 4 med fantastiske Alexandre Kantorow. Sen turnéns sista Mahler 7. Vilken energi och urladdning!

Onsdag 13 mars. Bussar till **Luxemburg**. De obligatoriska paus-erna för chaufförerna innebär alltid ett oändligt köande till kaffe och mat. Philharmonie Luxembourg är en stor och modern byggnad med lyckad akustik som invigdes 2005.

Publiken verkade nöjd även i Luxemburg och gav hyllningar efter en lyckad konsert. Till och med en liten tjuvstartad bonusapplåd efter blott fyra minuter av "Also sprach Zarathustra" då en generalpaus följs av tre sekunders tystnad ...

Sista konserten på den långa turnén i anrika Concertgebouw i Amsterdam.
Här sitter vi och ger allt ännu en gång.

Torsdag 14 mars. Tidig avfärd med buss mot **Amsterdam**. En trött orkester passade på att vila före turnéns sista konsert i Concertgebouw. Konserten blev en att minnas. Publiken stod upp och hyllade prestationerna. Harding såg väldigt nöjd och stolt ut, vilket han bekräftade i sitt tal efter konserten. Det bjöds på öl, vin och tilltugg i kantinen. För två radiosymfoniker var detta den

sista turnén: Torbjörn Bernhardsson och Mats Wallin går nämligen snart i pension. En sliten men glad orkester kan minnas denna turné som en av de allra mest framgångsrika.

Fredag 15 mars. Efter tio konserter i tio olika städer på elva dagar säger vi hej då till Amsterdam och denna del av Europa för den här gången!

Recensioner från orkestrens turné

Recensionerna från orkestrens stora Europaturné har överlag varit mycket positiva. Här kommer några smakprov:

WIEN – Wiener Konzerthaus

"Daniel Harding är alldeles för lite representerad på den wienska musikscenen..." – "Sveriges Radios Symfoniorkester kan lätt mäta sig med de flesta topporkestrar ..."

– "Orkestern excellerade i "Zarathustra". Här kunde alla instrumentgrupper visa vad de går för. Den fantastiska konsertmästaren tillsammans med den utmärkta oboen i "Tanzlied"; de andra orkestermedlemmarna inte mindre utmärkta. Från stråkarna till det tunga blecket."
Klassik Begeistert.at

HAMBURG – Elbphilharmonie

"Det hade jag inte ens väntat mig av Wiener Philharmoniker: Alfvén, Mozart och Strauss, tre verk, tre världar, en orkester. Först får vi höra ett symfoniskt poem av den sällan spelade tonsättaren Hugo Alfvén – med färgrik timbre målar orkestern runda klanger i salen, lite som i en sagoskog ..." – "Sedan, som förvandlad, spelar orkestern Mozart kammarmusikaliskt intimt, elegant, sorglöst och avspänt."

– "Kvällens höjdpunkt blev förstås Strauss tondikt där Elbphilharmoniens enastående akustik bidrog till en afton i musikalisk toppklass."
Klassik Begeistert.de

KÖLN – Kölner Philharmonie

"... tack vare den utmärkta kvaliteten i orkestrens spel – det fanns ingen blind fläck, från tenorhornet till F-hornet till konsertmästaren."

Kölner Stadt Anzeiger

PARIS – Philharmonie de Paris

"En fulländad tolkning, som strålade av både musikalisk och andlig uppfylldhet."

– "Man har sällan hört detta notoriskt svåra verk framfört så vackert fraserat, och med organiska övergångar – en konst som Strauss själv som dirigent behärskade perfekt."
Diapason.fr

PARIS

"Den svenska orkestern, som anses höra till de bästa i Europa ... saknade karaktär och precision i Strauss. Med det lysande bleckblåset som enda undantag." – "Tolkningen av Alfvéns skärgårdslandskap blev konsertens höjdpunkt och gav lust att höra mer av denna alltför okända kompositör."

Bachtrack.com

LUXEMBURG

– Philharmonie Luxembourg

"Hugo Alfvéns Skärgårdssågen var en ovanlig och värdefull inledning ... ett stycke nordiskt landskap med melodisk briljans och orkesterring ... framfördes av orkestern ... i en övertygande ljus och dynamisk tolkning." – "I Strauss Also sprach Zarathustra visade Daniel Harding en stor känslighet och förståelse för de olika stämningar som avlöser varandra i verket."

Luxemburger Wort

Foto Håkan Björkman

Daniel Harding och Sveriges Radios Symfoniorkester tackar för applåderna i Elbphilharmonie i Hamburg.

Foto Hans Larsson

Vänföreningen i Paris

Vänföreningens resa till Paris 9–12 mars blev snabbt fulltecknad. Till slut blev vi så många som 37 personer som reste med BK Travel för att höra våra radiosymfoniker under ledning av Daniel Harding ge konsert i Philharmonie de Paris. Det blev en mycket lyckad resa trots en del regn.

Det gemensamma programmet bestod av en välkomstmiddag på ankomstdagen, två konserter i Philharmonie de Paris, guidade bussturer, besök på musikmuseet och en avslutande supé samt – inte minst uppskattat – Pär Trehörnings kunniga introduktioner till musiken. Därutöver fanns tid för egna aktiviteter med museibesök och vandringar. På söndagen åkte vi buss upp till Cité de la musique i det gamla slakthusområdet La Villette. På vägen visade oss vår utmärkta lokala guide delar av Paris som de flesta av oss inte kände till och vi fick en initierad visning av musikmuseet. Den avslutades med att vi fick agera kör åt en gästande sopran i "L'amour est l'enfant de bohème" ur Carmen.

Vi hann beundra den imponerande Philharmonien med sina 340 000 fågeldekorationer i olika grå kulörer på mosaikplattor och förundras över den djärva arkitekturen. Arkitekten Jean Nouvel har skapat en spektakulär, modern byggnad från 2015 som rymmer en konsertsal med rörlig scen och 2400 platser, som trots sin storlek med hjälp av hängande balkonger lyckas begränsa avståndet mellan publik och podium och skapa en förvånansvärt

Foto Ragnar Hult

Vänföreningen på plats

intim stämning. Att akustiken är fantastisk hade vi väntat oss. Men det blev ändå en oväntat stark upplevelse.

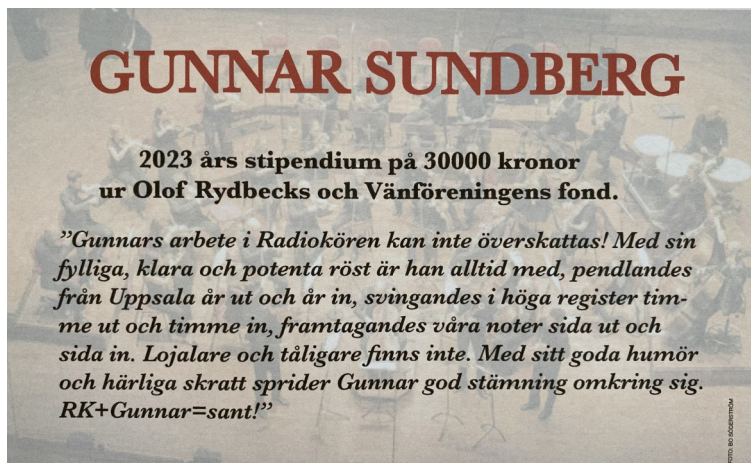
Söndagens eftermiddagskonsert med London Symphony Orchestra under ledning av Sir Simon Rattle bjöd på Brahms violinkonsert med Isabelle Faust som solist och Sjostakovitjs fjärde symfoni. Orkestern, LSO, är onekligen i toppklass. Så var det äntligen dags för Radiosymfonikerna och Harding på måndagkvällen.

Salen var fullsatt och ändå var det alldeles tyst när konserten inleddes med Hugo Alfvéns En skärgårdssången, som märkbart uppskattades av publiken. Sedan följde Gustav Mahlers Rückert-Lieder med Christian Gerhaher som solist. Efter pausen, när hela orkestern var på plats, ställde vi oss upp i bänkarna och vinkade till orkestern, som skrattade och lite försiktigt vinkade tillbaka, vilket utlöste en applåd. Richard Strauss Also sprach Zarathustra avslutade konserten, som fick mycket applåder. Vi kände oss lika stolta och lyckliga som orkestern.

Agneta Söderman

RADIOSYMFONIKERNAS OCH RADIOKÖRENS VÄNFÖRENING

får med detta diplom
tilldela tenoren i Radiokören

Körnörd som gillar Brahms

Jag hade ju hört talas om Radiokören. Något som hägrade långt borta. Men jag har ingen formell sångutbildning utan är körnörd och datavetare. Och ändå har jag sjungit 20 år här i kören.

Det säger Gunnar Sundberg, 53 år ung, förste tenor i Radiokören och en av 2023 års stipendiater. Han bor i Uppsala och har fru och två döttrar och en son. Gunnar har ingen formell sångutbildning men tar sånglektioner, om än oregelbundet. Vid sidan av tjänsten som korist i Radiokören har han uppdrag för en firma i Uppsala och funderar på att utbilda sig inom it-säkerhet. Uppväxt i Västerås sjöng han för Bror och Birgitta Samuelsson, legendariska körledare både i skolan och kyrkan. Efter gymnasiet och fram till 1994 blev det sånggrupp med bland andra Malena

Ernman. I vuxen ålder sjöng han i OD (Orphei Drängar) i Uppsala och som extra korist i Operakören, där han medverkade i de kraftfulla manskören i Wagners Parsifal. Så det var en van körsångare, som på uppmaning från en annan korist i Operakören, sökte sig till Radiokören.

– Men då var jag alldeles för nervös och oförberedd för att komma med, minns Gunnar. Andra gången gick det bättre och efter provåret – som alla har – fick han en ordinarie plats 2005.

Med åren har hans röst mörknat något. Han märker det eftersom han spelar in sina repetitioner då och då.

– Ja, det är nyttigt att höra sig själv, och även om jag fortfarande har höjden så "seglar" kanske inte min röst som förut. Jag sjunger oftare andra tenor nu. Vart tredje år måste koristerna i Radiokören göra en provsjungning.

– Ja, det är inte kul, erkänner Gunnar, och det blir inte bättre med åren. Man blir äldre och det märks även i rösten som ju är ett slags muskel man måste vårda. Dessutom drabbades jag av pandemin och var sjuk i tre veckor. Det satte sig i rösten ganska lång tid efteråt, Jag kände inte igen min röst.

Gunnar vill helst flytta runt i tenorstämman för att höra olika röster och klanger. Men ofta sitter koristerna vid samma kollegor. Det skapar trygghet, men också en viss statiskhet, tycker Gunnar. Vid så kallade samsjungningsveckor som kören har regelbundet så står koristerna ibland "blandat" det vill säga en bas kan hamna bredvid en alt, och en tenor står jämte en sopran. – Då får man lyssna noga, och det kan ge nya impulser, tycker Gunnar.

Koristerna i Radiokören är anställda på halvtid, men Gunnar skulle gärna vilja ha heltid. Det finns olika uppfattningar om det i kören, eftersom många av koristerna har extra jobb som solister i kyrkor och konserter vid sidan av kören. En fördel med heltid kan enligt Gunnar skapa större möjligheter till samsjungning i andra konstellationer inom kören och att kunna göra fler konserter. Nu är det oftast bara en konsert per produktion. Det skulle också ge större möjligheter till nya och spännande projekt, som samarbete med andra delar av Sveriges Radio, t.ex. kunde mindre ensembler verka i lokalradioavdelningarnas verksamheter och därmed bli ännu mer hela Sveriges Radiokör. Men det viktigaste är att Radiokören får vara kvar som den ser ut nu. Sveriges Radio

Foto Bo Söderström

måste ju spara. Hittills har Radiokören inte drabbats av några nedskärningar, förutom en inställd turné i våras. – Och vår existens är inte självklar, poängterar Gunnar. Andra körer inom public service som BBC Singers höll på att läggas ned och danska radiokören är decimerad, vilket innebär en annan repertoar.

Under de 20 åren har mycket av körlivet ändrat karaktär. – Tidigare var det vanligt med rumsfester efter konserter på turné, vilket jag gärna deltar i, men nuförtiden är det vanligare att jogga, helst före frukost.

Ett av hans finaste minnen är när han fick sjunga Mozarts Requiem i Luzern med Claudio Abbado, som då var mycket sjuk. – Det märktes inte på honom när han stod på pulsten, och vi gav allt för denna fina dirigent. Brahms Requiem är en av Gunnar Sundbergs favoriter tillsammans med Alfred Schnittkes "Konsert för kör" som Radiokören snart ska göra. – Det ser jag fram emot. Och mot vår Japan-turné 2025. Och han har redan investerat en del av stipendiet i en ny fin mekanisk klocka med tidtagarur och andra finesser. Gunnar Sundberg tränar nämligen en hel del.

Pär Trehörning

'Kalendarium hösten 2024

I de fall repetitionen är angiven med "Eventuell" meddelar vi i Vänbrev om vi får närvara. Håll utkik!

Nytt i höst: Dörrarna till Berwaldhallen öppnas först 20 minuter före repetitionerna, 10:55, p.g.a. stämrepetitioner i foajén.

Tisdag 6 augusti kl 13:00 i Sveriges Radio P1: Vår hedersmedlem Herbert Blomstedt pratar i Sommar.

Torsdag-söndag 15-18 augusti: Kammarmusikfestival i samarbete med Kammarmusikens Vänner i Allhelgonakyrkan (KVAH) på Söder. Rabatterade biljettpriiser för Vänföreningens medlemmar. Se s. 25!

Lördag 24 augusti: Repetition 11:15-14:30 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen.

Esa-Pekka Salonen dir., Yuja Wang piano. Saariaho: Lumière et Pesanteur, Stravinskij: Capriccio, för piano och orkester, Prokofiev: Pianokonsert nr 1 Dess-dur, Sibelius: Lemminkäinensvit.

Onsdag 4 september: Repetition 11:15-15:05 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen. Daniel Harding dir., Valentine Michaud saxofon. Wagner: Tristan och Isolde: Förspel & Isoldes kärleksdöd, Nordin: Silhouettes & Shadows, uruppförande, Debussy: Pelléas et Mélisande: svit för orkester

Onsdag 18 september: Repetition 10:00-14:20 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen. Nils Landgren m.fl., Bernstein, Weill, Sample.

Fredag 20-söndag 22 september: Klassisk musikkryssning till Helsingfors med kammarmusik.
Läs mera på sidan 25!

Onsdag 25 september: Repetition 11:05-15:30 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen. Kazuki Yamada dir., Daniel Lozakovitj violin. Schönberg: Verklärte Nacht, Mozart: Violinkonsert nr 3 G-dur, Debussy: Images 1-3.

Eventuell: **Torsdag 26 september: Repetition 14:00-17:00 med Radiokören i Studio 2 i Radiohuset.** Justin Doyle dir., Brahms Liebes-Liederwalzer, folksånger.

Onsdag 9 oktober: Repetition 12:45-16:20 (insläpp 12:15) med Radiosymfonikerna och Radiokören och Jeune Coeur de Paris i Berwaldhallen. Daniel Harding dir., Sångsolister. Boulanger: Pour les funérailles d'un soldat, Psalm 130, Du fond de l'abime, Faust et Hélène, Valborg Aulin: Min lycka varade så kort, Lysen stjärnor.

Tisdag 22 oktober: Repetition 11:15-15:05 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen. Maxim Emelyanychev dir., Henrik Naimark Meyers, violin. Wagner, Siegfriedidyll, Schubert: Symfoni nr 8 [nr 7] h-moll, "Den ofullbordade", Ravel: Tzigane för violin och orkester.

Onsdag 6 november: Repetition 11:15-15:05 med Radiosymfonikerna i Berwaldhallen. Manfred Honeck dir., Bruckner: Symfoni nr 8 c-moll.

Onsdag 6 november: Repetition
11:15–15:05 med Radiosymfonikerna
i Berwaldhallen. Manfred Honeck dir.,
Bruckner: Symfoni nr 8 c-moll.

Tisdag 12 november: Repetition
11:15–15:05 med Radiosymfonikerna
i Berwaldhallen. Daniel Harding dir.,
Isabelle Faust violin. Wagner: Tann-
häuser: Uvertyr, Berg: Violinkonsert,
Mayer: Symfoni nr 7.

Eventuell:**Torsdag 15 november:**
Repetition 14:00–17:00 i Studio 2 i
Radiohuset med Radiokören.
Kaspars Putniņš dir., Schnittke:
12 Bussverse, Zur 1000-årsdagen
Christianisering Russlands, Pärt: NN.

Tisdag 19 november: Repetition
11:15–15:05 med Radiosymfonikerna
i Berwaldhallen. Joanna Mallwitz dir.,
Anna Vinnitskaya piano. Prokofiev:
Uvertyr till Krig och fred, Tjajkovskij:
Pianokonsert nr 1 b-moll, Hindemith:
Mathis der Maler, Ravel: La valse.

Tisdag 3 december: Repetition
11:15–15:05 med Radiosymfonikerna
i Berwaldhallen.
Anja Bihlmaier dir., Bonis: Trois femmes
de legende: Salomé, Ophélie, Le songe
de Cléopâtre, Musorgskij: En natt på
Blåkulla, Chatjaturian: Vals, ur Maske-
rad: Svit för orkester, Stravinskij: Eldfå-
geln: svit (version 1919).

Onsdag 11 december: Repetition
11:15–15:05 med Radiosymfonikerna
i Berwaldhallen. Daniel Harding, dir.,
Stefan Dohr horn. Dvořák: Die
Waldtaube, Widmann: Hornkonsert, ffg
i Sverige, Stravinskij: Petrusjka (1911).

Dessutom planeras:
– **Besök i musikbiblioteket**
– **Concerto Grotto**
– **Besök i slagverksarsenalen**

Resa till Barcelona 24–27 maj 2025
i anslutning till Radiosymfonikernas
turné. Begränsat antal platser. Se
mera i vårt Vänbrev och på vår hem-
sida: www.berwaldhallen.se/
vanforeningensrskv

Håll utkik i Vänbrev!

Repetitioner i Berwaldhallen

Vi från styrelsen visar dig vidare till
konserthallen. Du behöver inte anmäla
att du kommer, men ta med medlems-
kort och legitimation. Konsertintroduktion
sker i foajén en kvart före repeti-
tionen som kan bli med eller utan solist.
Observera att det kan hållas stämrepe-
titioner ovanför foajén innan repeti-
tionen börjar. Vi ber dig därför att gå in så
tyst som möjligt. Vi får bara sitta på
första raden (alltså i gatuplanet) och
endast uppehålla oss i foajén utanför
första raden. Det gäller även för toa-
lettbesök. Kaféet är stängt, så ta med
egen mat och kaffe.

Repetitioner i Radiohuset

Under hösten 2024 är Radiohuset fort-
farande under ombyggnad men vi hop-
pas att vi kan få vara med på två repe-
titioner där ändå. Det hänger på hur
bygget framskrider. Eventuell blir det
då ingång via TV-huset. Besked om
dessa repetitioner kommer i Vän-
brev.

Lite om hur musikerna sitter – och hur producenten ser till att det låter bra hemma vid radion

Foto Ragnar Hult

Varför sitter orkesterns andrafiolstämman ibland till höger på podiet närmast publiken och ibland bredvid förstafiolerna till vänster? Det har jag ofta funderat på, och för att få reda på lite mer om detta och orkesterns placering intervjuade jag producenten Carrie Budelman i Berwaldhallen.

Det första steget vid en produktion är att avgöra hur orkesterns olika stämmor ska placeras på podiet. I huvudsak sker det efter två olika så kallade "dukningar": "tysk dukning" med andrafiolerna till höger om dirigenten (föredras av Daniel Harding) och "amerikansk dukning" med andrafiolerna till vänster bredvid förstafiolerna. Eftersom det särskilt i wien-

klassisk musik är vanligt att kompositörerna låter teman "bollas" mellan första- och andrafiolerna, så uppfattar inte publiken i salongen det om andrafiolerna sitter bakom förstastämman. Då blir det bäst med tysk dukning.

Tysk dukning innebär alltså att cellostämman sitter till vänster bredvid förstafiolerna, och då placeras kontrabasarna också till vänster eftersom de ofta spelar i oktav tillsammans med cello. I amerikansk dukning sitter då kontrabasarna till höger tillsammans med cellostämman (se skissen). Det finns förstås alternativa dukningar, t.ex. vid barockmusik med färre instrument.

När orkesterns nye förste gästdirigent Maxim Emelyanychev var här i

horn	puka	trumpet	trombon	tuba	horn	puka	trumpet	trombon	tuba
	klarinet	fagott			klarinet	fagott			
	flöjt	oboe			flöjt	oboe			
kontrabas									kontrabas
cello		altfiol			violin 2		altfiol		
violin 1	<u>dirigent</u>	violin 2			violin 1	<u>dirigent</u>	cello		
<i>Tysk dukning, i Berwaldhallen kallad "Harding"</i>					<i>Amerikansk dukning, kallad "EP" (Esa-Pekka)</i>				

placerade han kontrabasarna i mitten bakom träblåsarna i Scheherazade, och han lät harpan sitta i mitten bland stråkarna, inte på ena sidan vilket är det vanliga. När han i pausen under repetitionen träffade vänföreningen förklarade han att tyckte om att testa olika placeringar för att få fram bästa klangen vid olika slags musik.

Inför en produktion informerar sig ofta producenten hos dirigenten om vilken dukning som önskas. Eller så rådfrågas konsertmästaren och stämledaren i andrafiolstämman om dukningen.

Andra hänsyn som måste tas vid placeringen på podiet är att man skapar ett "säkerhetsavstånd" framför trumpet och tromboner för att undvika hörselskador för de stråkmusiker som sitter framför. De kan också "beväpna" sig med en s.k. hearwig eller ett plexiglasskydd. Man försöker också ordna så att inte samma musiker alltid sitter framför det starka blecket.

Antalet stråkmusiker kan variera, från maximalt 60 i senromantisk repertoar: 16/14/12/10/8 (förstafiol, andrafiol, altfiol, cello, kontrabas) till framförandet av en wienklassisk symfoni där det kan vara 12/10/8/6/4, och färre än så i tidigare musik. Oftast tillfrågas dirigenten i förväg om önskad besättning, men ibland kan kompositören i partituret ha angivit antalet stråkmusiker. Antalet blåsare framgår nästan alltid av partituret, liksom antalet slagverkare.

Nästa steg är att scenmästaren och scentekniker placerar ut stolar och notställ och ljudteknikerna mikrofoner. Det kan röra sig om 25 mikrofoner, och upp till 40 stycken om det även är kör och solister.

Under repetitionerna sitter producenten i kontrollrummet med partituret och sköter med hjälp av ljudteknikern vid kontrollbordet via mikrofonerna balansen mellan orkesterns stämmor så att det blir en önskad ljudbild. I partituret noteras vid vilka musikavsnitt enstaka mikrofoner ska höjas eller sänkas vid själva inspelningen. Ett grannlaga fin-snickereri!

Foto Bo Söderström

Producenten Carrie Budelman har gedigen utbildning för detta jobb: en doktorsgrad i musik från Rice University (i Houston, Texas) och utbildning till klarinettist. Hon har spelat i orkestrar i USA och Sverige innan hon för elva år sedan kom till Radiosymfonikerna som producent. Det innebär att hon tillsammans med två kolleger turas om att ansvara för hur orkestern låter i radio vid direktsändning av konserterna, som ju alla spelas in och ibland sänds i efterhand.

Resultatet blir förhoppningsvis en fin upplevelse vid högtalarna hemma hos de många radio- och internetlyssnarna över hela Sverige.

Ragnar Hult

Konsertmästarens roll

Foto Bo Söderström

Det är underbart när vi har en dirigent som låter oss spela på vår nivå. Och det är min uppgift som konsertmästare att vara en länk mellan orkestern och dirigenten och se till att vi gör en bra konsert.

Det säger Malin Broman, Radiosymfonikernas förste konsertmästare sedan 2008, som har två mål med sitt uppdrag: Att den kommande konserten ska bli så bra som möjligt och att dirigenten är orkesterns gäst och ska känna sig välkommen.

Länken mellan dirigent och orkester

Malin sitter med i Berwaldhallens programråd som sätter program och kan därför vara med och påverka valet av gästdirigenter. När en för orkestern ny dirigent kommer med sina idéer, är det Malins uppgift att snabbt skapa en förståelse mellan orkestern och dirigenten.

– Men vad gör du när det inte riktigt stämmer, när orkestermedlemmarna kanske inte riktigt förstår dirigentens intentioner, undrar jag.

– Då brukar jag och dirigenten prata i pausen, och försöka reda ut vad som saknas, förklarar Malin.

Under intervjun betonar Malin att även om hon har en arbetsledarfunktion innebär orkesterspel ett lagarbete.

– Alla är ju uppmärksamma på vad dirigenten gör, men ibland kan jag behöva fylla i eller understryka dirigentens intentioner, förklarar hon. En dirigent ska inte behöva lösa alla problem.

Och den här förstärkningen och synkningen av vad dirigenten vill, sker med Malins kroppsspråk. Otydliga slag från dirigenten kan bli mer pregnanta tack vare Malins rörelser. En annan rörelse kan exempelvis visa att klangen ska vara rund.

– Kroppsspråket är så viktigt, och det har jag fått lära mig på jobbet. Men jag hade helst fått ta del av det i min utbildning. Men det finns ingen sådan utbildning i Sverige, bara i Cremona i Italien, och den har jag inte gått.

Däremot har hon haft en ledarskapscoach och hon läser mycket litteratur om ledarskapsrollen. I hennes arbetsbeskrivning ingår nämligen också att lösa mindre konflikter. Och det är klart att det inte är lätt att tillgoda allas behov på en arbetsplats med 100 anställda.

– Jag försöker föregå med gott exempel, och det är en stor glädje för

mig att förstå psykologin i en orkester, förklarar Malin. I pauserna brukar jag prata med musikerna för att få en uppfattning om verket och hur det går. Då kan jag få höra att "just den här satsen är supersvår". Och jag är extremt imponerad av mina kolleger, och inte minst av dem som sitter längst bak i en stämman. Det är svårt att ha så långt fram till dirigenten och det måste jag ta hänsyn till i mitt spel eftersom jag sitter längst fram.

Orkesterns placering på podiet

I en annan artikel här i Berwaldbladet skriver Ragnar Hult om hur instrumenten är placerade på podiet och hur det kan variera. Det brukar kallas dukning. Daniel Harding och de återkommande gästdirigenterna bestämmer själva hur det ska se ut. För nya dirigenter frågar Malin hur de vill ha det, och om de inte har någon uppfattning, då sätter sig Malin tillsammans med Per Öman, stämledare för andra violinstämman, ner och pratar ihop sig.

– Det finns ibland en fördel att ha första violinerna till vänster och andra violinerna till höger om dirigenten (från publiken sett), säger Malin. Det skapar en stereoeffekt. Men andra gånger är det bättre att vi sitter bredvid varandra för att få en balanserad klang. Självt älskar jag att se basarna och spela med dem.

Malin förklarar att kontrabasarna, pukorna, fagotten, trombon och tuba utgör grunden, baslinjen i musiken.

– Du måste ha en tydlig och säker baslinje, då kan vi spela på dem. Och pukisten har ett bra driv i accelerationen, då blir det bra.

Foto Ragnar Hult

Malin Broman berättar för vänföreningen i en repetitionspaus

Radiosymfonikerna har två förste konsertmästare, varav en av tjänsterna är vakant. Julia-Maria Kretz-Larsson har under några år hoppat in som alternerande förste konsertmästare, och spelade då när Malin inte var i tjänst. Men nu söker Berwaldhallen mer aktivt efter en ny förste konsertmästare. Orkestern låter därför olika musiker spela för att få en uppfattning om vem som kan passa.

När tjänsten väl ska tillsättas sker det genom provspelningar inför en stor jury som består av hela första violinstämman, alla stämledare och ytterligare personer från Berwaldhallen. De första proven sker anonymt bakom skärm, därefter spelar den sökande öppet inför juryn i en kamarmusikgrupp. Slutligen sker det stora provet med hela orkestern där den sökande får spela de stora konsertmästarsolona ur olika verk.

Ny chefsdirigent efter Harding

Radiosymfonikerna kan nu komma att stå inför en brytningstid. Chefsdirigenten Daniel Harding slutar i augusti 2025 efter 20 år. Johanna Paulsson, recensent i Dagens Nyheter, utropade Äntligen! i en krönika nyligen och raljerade över hans nymornade (?) intresse för kvinnliga tonsättare.

– Det var lite synd att uttrycka sig så, tycker Malin. Jag tycker mycket om Daniel och även om han kanske inte lagt in så många verk av kvinnliga tonsättare i sina program, har vi ändå spelat ganska många nya verk under hans år i Berwaldhallen. Och framför allt har hans enorma musikalitet alltid vägt över för mig. Daniel är som han är!

Malin har inte spelat som konsertmästare under någon annan chefsdirigent än Daniel Harding. Tjänsten i Radiosymfonikerna är den första i en orkester. Hon är spänd inför vad som är på väg.

– Nu får vi ta ansvar för orkestrens framtid, förklarar hon.

Och inför dem som till äventyrs vill blir Sveriges Radios Symfoniorkesterns nya dirigent, har konsertmästare Malin Broman en programförklaring:

– Vi har en stark identitet som orkester med fina och varma musiker som vill prestera på topp. Och vi har en exceptionell arbetsmoral. Om en dirigent vill släppa oss i förtid under en repetition för att hen tycker att det räcker, då kan jag ibland förklara, nej vi vill mer, vi kan ännu bättre.

Pär Trehörning

Malin Broman är född i Mölndal och uppväxt i Kungsbacka. Hon har en lång utbildning - fyra år i Köpenhamn vid Kongelige Danske Musikkonservatorium, ett år vid Oberlin Conservatory of Music i Ohio, USA samt fyra år Guildhall School of Music & Drama i London.

Radiosymfonikerna är Malin första och enda orksteranställning. "Jag var tämligen grön när jag började."

Förutom tjänsten som konsertmästare i Radiosymfonikerna är hon chefsdirigent "utan pinne" för Mellersta Österbottens Kammarorkester i Finland. Då leder hon orkestern från sin plats som konsertmästare.

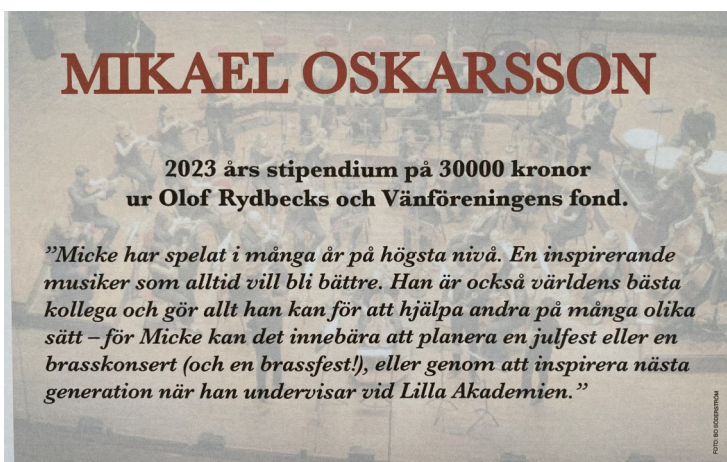
Foto Pär Trehörning

Här spelar Malin Broman som solist i Daniel Börtz Dubbelkonsert för violin och altfiol under ledning av Alan Gilbert. Konserten ägde rum i oktober 2023.

RADIOSYMFONIKERNAS OCH RADIOKÖRENS VÄNFÖRENING

får med detta diplom

tilldela TROMBONISTEN i Sveriges Radios Symfoniorkester

Läpparnas beklännelse:

En Wagnerouvertyr är som hundra armhävningar

Radiosymfonikern Mikael Oskarsson åstadkommer väl ljud i trombonstämman. Och hos sina elever i Lilla Akademien. Däremellan drar han en vals

När vi möts har Mikael just avslutat en repetition. På programmet stod verk av Wagner och Bruckner, där blåsarna verkligen får jobba hårt. "Det är musik som för en trombonists läppar känns lika jobbiga som hundra armhävningar", förklarar Mikael. Läpparna vibrerar när man spelar och man kan känna sig rejält sliten efteråt. "Men det är inte läpparna som formar de olika tonhöjderna, vilket många tror, utan det gör tungan/munhålan, precis som när man visslar", förtydligar Mikael.

Med sina 57 år är Mikael äldst i trombonstämman. Men att han känner sig ung beror mycket på de ungdomar han undervisar i Lilla Akademien. Idag finns där 17 trombonelever på gymnasiet. De undervisas av totalt fyra trombonlärare, samtliga verksamma orkestermusiker, bl.a. unga radioorkesterkollegan sedan 1,5 år Martha Eikemo Andersen. Mikael är speciellt stolt över att hans elev Lukas Flink vann Polstjärnepriset för två år sedan. Den framgången har gjort att ryktet om de duktiga tromboneleverna sprider sig. Över åren har elevantalet ökat från någon enstaka till dagens rekordnivå. "Det är jätteroligt att jobba med ungdomar, inte minst för att jag utvecklar mitt eget spel", säger

Mikael. "Man håller ständigt igång och vill ju föregå med gott exempel." De ungas ambitioner smittar av sig på honom, liksom de ambitioner han möter i orkesterns trombonstämma.

Vinnarinstinkten

Under sommarhalvåret träffar man Mikael Oskarsson säkrast på golfbanan. Det är hit han drar på fritiden när han vill koppla av från musicerandet. Trombonen har han då bytt ut mot golfklubborna. På favoritbanan i Katrineholm utmanar han sig själv – och andra medspelare. "Jag är en tävlingsmänniska", erkänner han. "Oavsett om det är på golfbanan eller i konsertlokalen. På banan gäller det att ha samma inställning, samma fokusering och koncentration som under en konsert."

Men det fanns en tid då det var tennis som utmanade honom och då speciellt matcherna med kompositören Anders Hillborg. "Han fick alltid se sig slagen", säger Mikael med ett förnöjt leende. "Kanske har det med skillnaden i den mentala vinnarinstinkten hos en musiker och en kompositör att göra. De tränar inte samma ådra i sina yrken. Musikern får bara en chans att spela rätt – kompositören kan sudda i partituret och göra om."

Från trumpet till trombon

Hur väcktes intresset för blåsinstrument? Ja, kanske var det redan som fyraåring då han fick syn på ett jägarhorn. Han blev nyfiken på det, tog hornet till munnen och lyckades få ton i det till allas förvåning. Att det var så lätt att få till den där första tonen ledde så småningom till lektioner i trumpet. Men

hans trumpetlärare hade andra tankar. Det saknades ju en trombon i Flens blåsorkester... och så kom det sig att Mikael började spela trombon i stället.

Många musiker har vuxit upp med musikaliska föräldrar. Mikael är inget undantag – fast i hemmet var det dragspel som gällde. Livet i Finnskogarna, Avestaforsens brus, ja, det var den musik som spelades hemmavid. Och som Mikael fortfarande dras till. När han verkligen vill koppla av från konstmusiken spelar han någon av Calle Jularbos låtar på dragspelet. "Jag har gjort en musikalisk klassresa", summerar han sin utveckling.

Foto Bo Söderström

Vi låter bättre än någonsin

Mikael tar inte ordet musikaliskt under barn i munnen, men redan på gymnasiet fick han ledigt för att ta privatlektioner för lärare på KMH. Det var Musikhögskolan som hägrade, så vid 17 års ålder var det till att öva tre timmar per dag, året runt. Den erfarenheten gör att han idag uppskattar de elever som har en stark egen drivkraft och lägger tid på att öva. Han vet att de kommer att lyckas. Och det får pedagogen i honom att entusiasmera dem till goda resultat.

Mikael gick ut Musikhögskolan 1992

Foto privat

och efter några år i Blåsarsymfonikerna och som frilans hittade han fram till Radiosymfonikerna. "Jag har fantastiska kollegor i stämman och som solotrombonist i Sverige finns inget bättre jobb än i Radiosymfonikerna." Ett kvitto på det fick han och kollegorna under Europaturnén i våras. Med tio konserter på elva dagar var det tufft och intensivt. "Orkestern är ett fantastiskt gäng" fram-

håller han. "Vi fungerar jättebra socialt och trots turnéslitet är det bara glada miner. Alla är väl förberedda när det gäller och man gör sitt bästa." Det finns genomgående en stark professionalism i orkestern", betonar Mikael. "Vi låter bättre än någonsin", lyder hans stolta sammanfattning och finalen på denna intervju.

Hans-Erik Hallin

Årets stipendiat firades

Foto Ragnar Hult

2024 års stipendiat: kontrabasisten Robert Røjder (spelledig), cellistkollegan Ulrika Edström stand in för Jan-Erik Gustafsson, sopranen Lisa Carlioth och oboisten Sofi Berner.

Radiosymfonikernas och Radiokörens Vänförening delade ut sina fyra årliga stipendier ur Olof Rydbeck och Vänföreningens fond i samband med konserten i Berwaldhallen den 8 maj.

Stipendierna är på 30.000 kronor vardera och stipendiaterna utses av orkestern och kören för både musikalisk skicklighet och gott kamratskap. Kollegerna motiverar sina val så här:

Sofi Berner, oboe och engelskt horn: "En underbar kollega som förgyller tillvaron i orkestern både med sin personlighet och med sitt fantastiska spel. Med sin varma fylliga klang och sin innerliga musikaliska gestaltning spelar hon solon på sitt engelska horn så att man får gåshud och tiden står stilla."

Jan-Erik Gustafsson, solocellist: "Jan-Erik är en enastående musiker med ett jordnära och elegant sätt att representera orkestern i position som solocellist. Han är aldrig långt ifrån en

välplacerad kommentar, en bastu eller en finskproducerad daycruiser. Som en fantastisk orkestermusiker och tillika kammarmusiker är han en stor inspiration för oss alla."

Robert Røjder, kontrabas: "En mångsidig mångsysslare inom musiken som i livet. Husbyggare, skidåkare, instrumentreparatör, köksrenoverare, akvarellmålare och pingisspelare är bara några exempel på hans lyras många strängar. I 45 år har han varit en stadig del av orkesterns basregister och där alltid bidragit med stor musikalitet och personlig värme. En toppenkollega med gott humör!"

Lisa Carlioth, sopran: "Lisa har antagligen en av världens vackraste röster. Med både bländande teknik, värme och strålgans hanterar hon all musik hon tar sig an. Lisa visar dessutom stor omsorg om både sitt arbete och sina kollegor. Vilken stjärna!"

Kammarmusik i Allhelgon kyrkan i augusti

Fruktbart musikaliskt samarbete

Förra året inledde Vänföreningen ett samarbete med Kammarmusikens Vänner i Allhelgon kyrkan (KVAH). Då medverkade några musiker från Radiosymfonikerna under KVAH:s stora Schubert-festival i augusti. Bland annat framfördes Schuberts oktett inför en stor och uppskattande publik.

I år är det dags igen. **”Kvintetter i kvadrat”** kallas årets festival **15–18 augusti** i Allhelgon kyrkan, Helgalunden 9. Det är ett 25-årsfirande under fyra dagar. Lördagen 17 augusti kommer från Radiosymfonikerna Anders Jonhäll, flöjt, Bengt Rosengren, oboe, Niklas Andersson, klarinett, Anna Ferriol, valthorn, och Henrik Blixt, fagott; tillsammans med David Huang, piano; Anne Sofie von Otter, mezzosopran; och Bengt Forsberg, piano; Under festivalen spelar totalt 20 musiker allt från Mozart till nutida musik med Schuberts stråkkvintett som krönande avslutning.

Se hela programmet på KVAH:s hemsida: kammarmusikens-vanner.se Biljetter och festivalpass köps hos Ticketmaster.se Vi i vänföreningen RSKV får också medlemsrabatten.

Och i februari 2024 var det releasekonsert i Allhelgon kyrkan. Radiosymfonikerna Frida Hallén Blixt, violin, Ingegerd Kierkegaard, viola och Helena Nilsson, cello släppte då tillsammans med pianisten David Wörn sin CD med Andreas Halléns pianokvartett och pianotrio. Ett projekt som framför allt Frida Hallén Blixt kämpat för under några år. Andreas Hallén var Fridas farfarsfar. Vänföreningen betalade musikerna som spelade under konserten och då altviolinisten Linnea Nyman, också hon från Radiosymfonikerna, ersatte Ingegerd Kierkegaard. CD:n finns att beställa på <https://www.amazon.com/Piano-Trio-I-Allegro/dp/B0CVBRYXJX>.

Klassisk musikkryssning 20–22 september

Vännerna välkomnas till musikkryssning den 20–22 september i samarbete med Ola Karlsson, Bo Aurehl och Viking Line. Avgång med ”Viking Cinderella” från Stockholm fredag kl 16.30. Åter söndag 10.00. Under två kvällar till sjöss fylls Cinderellas salonger med klassisk musik av högsta klass.

Konstnärlig ledare är Ola Karlsson, mångårig solocellist i Radiosymfonikerna och professor vid Kungliga Musikhögskolan. På scenen möter vi många radiosymfoniker ur dagens och gårdagens orkestrar. Därtill erbjuds god mat,

trevligt umgänge, makalösa vyer, träff med ”våra” musiker och en dag i Helsingfors..Vänföreningens medlemmar har en egen träff på båten med ”våra” musiker lördag eftermiddag. Vi planerar också en gemensam aktivitet i Helsingfors.

Om du redan nu känner att du vill bli med, passa då på att boka! Som medlem i Vänföreningen bokar du din resa direkt hos Viking Line genom att gå in på vikingline.se/mozart Rabatterat pris för medlemmar i Vänföreningen, 2270 SEK per person med dubbelhytt.

Eriks knäckta julnötter

Julnötterna med olyckstalet 13 blev tyvärr försenade men å andra sidan var ni nötknäppare en av nötterna den här gången. Svårast i den här ganska lätta omgången var kanske Gershwins Summertime. Porgy and Bess är en opera men den i mitt tycke underbara Summertime vill åtminstone jag höra som Ella Fitzgerald sjunger den, inte som en operaaria. Vilken symfoni Harding sätter högst råder det väl inget tvivel om? Prokofjevs symfoni är ett trevligt försök att få det att låta som om Haydn skrivit den på 1900-talet, men jämfört med Mozarts sista symfoni med den fantastiska avslutande satsen väger den lätt. I operan Rinaldo finns en av de mest älskade Händelariorna, Lascia ch'io pianga. Sök upp den på nätet och njut! Har du sett Bo Widerbergs film "Lust och fågling stor" har du hört melodin flera gånger.

Leoncavallo	JOZZAPA	Pajazzo
Tjajkovskij	ATENKNÄPPÖRN	Nötknäpparen
Prokofjev	SKALKISS	ISONYMF Klassisk symfoni
Gershwin	MEITERMMUS	Summertime
Wagner	KRAGAÖRN	Ragnarök
Mozart	JYFINIPUSTORME	Jupitersymfonin
Händel	LOIRAND	Rinaldo
Bellini	NAORM	Norma
Chopin	NILETUMSVAN	Minutvalsen
Weber	TRYTFISKEN	Friskyttan

Fru Fortuna, min dotter som fått sitt namn efter den charmigaste och klokaste kvinnan i "Figaros bröllop", har lottat fram följande vinnare:

Elisabeth Clason, som får två biljetter till evenemang i RSKV:s regi, och

Benita Jansson, som får en biljett

Stort grattis till vinnarna och tack alla för visat intresse och vänliga hälsningar!

Erik Juhlin

Ny i styrelsen

Musiken kom tidigt in i mitt liv – tonett, blockflöjt och klarinett. Min lärare i klarinett var en mycket skicklig violinist! Så var det på landsbygden (i Gusum och Valdemarsvik i Östergötland). Jag spelade i en mindre orkester, enklare konstmusik. Jag minns särskilt några konserter med förstärkning från Norrköpings orkesterförening. I läroverket tog studierna all tid. Köpte dock en ny klarinett för ett tiotal år sedan. Notläsningen satt men sämre med fingrar och mun! Efter studentexamen och en fil mag i Uppsala började jag som lärare, metodiklektor vid Lärarhögskolan i Stockholm, därefter administrativt arbete på skolans alla nivåer – bl.a. rektor, skoldirektör och sju år i riksdagens Utbildningsutskott.

Att vara med i en vänförening – särskilt vår RSKV – stimulerar och fördjupar musikintresset. Tänk att få bevista en repetition och på nära håll följa dirigentens genomgång av en symfoni med musikerna och sedan lyssna till

den live i konsertlokalen! Jag hoppas kunna stå till tjänst vid dessa repetitioner i Berwaldhallen. Tänker vidare att på olika sätt försöka värva nya medlemmar till vår fina vänförening. Sedan ett tiotal år leder jag en ärevördig gympagrupp (bildades 1937!) på Sturebadet. Musik till varje rörelse i studion i drygt 40 min, därefter avslappning med ett adagio av de stora Mästarna. "Kropp och knopp" måste stimuleras på äldre dagar.

På sommaren trivs jag bäst vid havet i Tjust skärgård med veteransnipa och segling.

Olof Hanselid

Styrelsen efter årsmötet i april 2024: Ragnar Hult, Olof Hanselid, ordförande Pär Trehörning, Per Lindvall, Peter af Petersens, Hans-Erik Hallin och Ulf Leopoldson. På bilden saknas orkesterns representant Håkan Björkman, Radiokörens Johan Pejler och Kristina Westman från Berwaldhallens ledning.

Avs:
Radiosymfonikernas
och Radiokörens vänförening
SR/Berwaldhallen
105 10 Stockholm

TIPSA GÄRNA DINA VÄNNER OM RADIOSYMFONIKERNAS OCH RADIOKÖRENS VÄNFÖRENING RSKV

Som medlem i Vänföreningen stödjer du musikerna i Sveriges Radios symfoniorkester och sångarna i Radiokören med bland annat stipendier och möjligheter att spela kammarmusik och sjunga i mindre ensembler.

Som medlem får du också

- gå på orkester- och körrepetitioner**
- möta musiker och sångare**
- inbjudningar till medlemskonserter**
- 10 % rabatt på Radiosymfonikernas och Radiokörens konserter**
- specialerbjudanden från Berwaldhallen**
- inbjudningar till konsertresor**
- Berwaldbladet, Vänföreningens egen tidning**
- Vänbrev**

Medlem blir du genom att betala årsavgiften till föreningens plusgirokonto 16 08 82-7. Enskild medlem betalar 250 kr och två på samma adress 400 kr. Glöm inte att ange postadress och e-postadress.

VÄLKOMMEN!

